

Finansloven bevæger sig fra slet ingenting gennem 2—4—6—8—15—20 pCt., helt op til 75 pCt., i hvert Fald paa et enkelt Sted. Der er altsaa ikke nogen Linie, som viser, at det er Parikronen, man vil respektere, det er tværtimod vidt forskellige Nedskæringer, der foreslaas, og som altsaa ganske savner den Plan, man hævder er grundlæggende for det hele.

Hvad nu Rejseunderstøttelser og lignende angaar, kan jeg være enig med det ærede Medlem, der talte paa Venstres Vegne, i den sidste Betragtning, han fremsatte, nemlig at det ikke er noget, vi giver, fordi vi særlig holder af den ene eller den anden Gruppe Medborgere; det er Understøttelser, man gennem mange Aar har ydet for at dygtiggøre Haandværkere, handlende, Journalister eller hvem det nu er, som udfører en nyttig Samfundsgerning, og som det derfor er af Betydning for os alle sammen at have saa dygtige som muligt, for at de kan ophjælpe det Samfundsliv, vi er interesserede i at faa ophjulpet. Men netop naar man ser saaledes paa det, forekommer det mig, at man ikke bør anvende en Lineal og saa skære væk, hvad der tilfældigvis hænger udenfor den Lineal. Naar man nu har fundet, at et vist Antal Stipendier af en vis Størrelse er rimeligt, og der ikke er nogen særlig Begrundelse for at mene, at netop et andet Tal er rimeligere, saa er disse Nedsættelser af saadanne samfundsvigtige Understøttelser utvivlsomt meget daarligt begrundet, og helt daarligt begrundet er unægtelig den fuldkomne Fjernelse af Rejseunderstøttelser, som de konservative Medlemmer har foreslaaet, og som nu blev motiveret af det ærede Medlem Hr. Pitzner. Hvis man saa endda vilde gaa frem med Strenghed og gennemføre dette Princip over det hele, Gud bevares, saa var dette jo ogsaa et Princip, men det gør end ikke de konservative Medlemmer, thi naar det drejer sig om Haandværksmestre, opretholder de en Bevilling til Rejser, ganske vist i Indlandet. Jeg ser ikke, med hvilken Berettigelse man gør denne Forskel, udover den klassemæssige, som jeg naturligvis i og for sig forstaar og bøjer mig for, men som altsaa ikke repræsenterer en principiel Opfattelse som den, det ærede Medlem Hr. Pitzner tilsyneladende gjorde gældende, i hvert Fald da han talte om Journalisterne. Jeg vil da ogsaa fraraade, at man kommer ind paa et saadant Princip, thi det vil hverken kunne opretholdes i Længden eller være rimeligt overfor de forskellige Erhverv i Samfundet, som har Brug for en videregaaende Uddannelse i Ind- og Udland, og som i Danmark

maa have Støtte dertil af det offentlige, saaledes som de faar det andre Steder. Jeg maa derfor fraraade det Underændringsforslag, som de konservative Medlemmer har stillet, og anbefale mine Meningsfæller at stemme imod baade den af Regeringen foreslaaede Nedsættelse af Rejseunderstøttelsen til Journalister og det fuldkomne Bortfald af den, som de konservative Medlemmer foreslaar.

Pitzner: Den ærede Ordfører, det ærede Medlem Hr. Pinholt, udtalte, at det jo ikke var for at være elskværdig mod en enkelt Person, der var stillet Forslag om Rejseunderstøttelse til Journalister, og det har det ærede Medlem jo ganske Ret i, men det er aldeles utvivlsomt, at der paa Finansloven findes saa at sige en Uendelighed af Poster, som i første Omgang er blevet bevilget for at være venlig mod en eller anden, og som mulig ogsaa har været fuldt ud berettiget i sin Tid, men som absolut ikke er det mere. Men det er jo ligefrem blevet et Dogme, at har en eller anden haft det Uheld at komme paa Finansloven, kan han ikke komme derfra igen. Jeg synes dog, at nu, da Statskassen ikke svulmer saa stærkt, gælder det om at hale i Land og søge at komme bort fra disse ekstraordinære og ofte ganske unødvendige Udgifter. Jeg føler mig fuldkommen overbevist om, at da der i sin Tid første Gang blev bevilget Rejseunderstøttelser til Journalister, har det været fuldt ud berettiget, men det var under helt andre Forhold end dem, vi lever under i Øjeblikket; den Stilling, Pressen har nu, og de Forhold, den arbejder under nu, er ganske anderledes, end da denne Bevilling første Gang blev givet, og jeg føler mig overbevist om, at det ikke vil være til nogen som helst Gene for Pressen, om Staten sparer disse Penge.

Rode: Den Diskussion, som har fundet Sted mellem den nuværende højtærede Statsminister og den foregaaende Statsminister angaaende Indenrigsministeriets Deling og Grupperingen af visse Sager, har vistnok for alle givet det Resultat, at hverken den ene eller den anden af de to Delinger er udadledelig, og at hverken den ene eller den anden Gruppering er den fuldkomne, men naar den højtærede Statsminister benytter denne Lejlighed til at sige, at han gerne vil høre, om der er Ting vedrørende Grupperingen, som man kunde have noget at indvende imod, vil jeg tillade mig at henlede den højtærede Statsministers Opmærksomhed paa, at den foregaaende Stats-